

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการและแบบเน้นผลงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ เกี่ยวกับวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและแบบเน้นผลงานจากนั้นได้สร้างแผนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษขึ้น 2 ชุด ชุดหนึ่งใช้วิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการและอีกชุดหนึ่งใช้วิธีการสอนแบบเน้นผลงาน เป็นแผนการสอนทั้งหมด 12 เรื่อง โดยใช้เวลาสอนเรื่องละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที และได้สร้างแบบสอบความสามารถการเขียน 2 ชุด พร้อมเกณฑ์การให้คะแนนการตรวจเรียงความของ เอช แอล จาคอบส์ และคณะ (H. L. Jacobs et al, 1981 : 30) โดยได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านตรวจสอบความเหมาะสมและความตรงตามเนื้อหา เมื่อนำมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะแล้ว ได้นำเกณฑ์การให้คะแนนการตรวจเรียงความไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล จำนวน 25 คน ซึ่งไม่ใช่ตัวอย่างประชากร โดยให้นักเรียนเขียนเรียงความตามหัวข้อที่กำหนดให้ แล้วนำเกณฑ์การให้คะแนน การตรวจเรียงความมาใช้ในการตรวจให้คะแนนเรียงความของนักเรียน จำนวน 25 คนนี้ โดยผู้วิจัยและอาจารย์อีก 2 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของการตรวจให้คะแนนระหว่างกรรมการทั้ง 3 คน ซึ่งพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) ของการตรวจให้คะแนนระหว่างกรรมการ 3 คน สัมพันธ์กัน

ในระดับสูง จากนั้นจึงได้ทำการทดลองสอนกลุ่มตัวอย่างประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล จำนวน 2 กลุ่มกลุ่มละ 47 คน และ 55 คน ซึ่งมีความรู้พื้นฐานด้านการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยให้กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนเขียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการ และกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนเขียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นผลงาน ซึ่งผู้วิจัยทำการสอนเองกลุ่มละ 6 สัปดาห์ ๆ ละ 4 คาบ เป็นการสอนกลุ่มละ 24 คาบ ผู้วิจัยทำการทดสอบความสามารถทางการเขียน ของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยให้เขียนเรียงความตามหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้ก่อนการสอนและเมื่อเสร็จสิ้นการสอนแล้วให้กรรมการทั้ง 3 คน ตรวจให้คะแนน หลังจากนั้นจึงนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มาหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเขียน โดยใช้ค่าสถิติการทดสอบอัตราส่วนวิกฤติ (t-test)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้สามารถสรุปผลการวิจัยได้ว่า

1. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการ สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นผลงาน ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01
2. ความสามารถในการแต่ละองค์ประกอบของทักษะการเขียน ได้แก่ ด้านเนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้คำศัพท์ และการใช้ตัวสะกดและวรรคตอนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นผลงาน ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 แต่ความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษในด้านการใช้ภาษาของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการ ไม่แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นผลงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่ปรากฏว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบเน้นผลงาน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับผลงานของ รุท เฮย์ส (Ruth Hayes 1987 : 170-178) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการมีพัฒนาการในการเขียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นผลงาน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ แทฟฟี อี ราฟาเอล และคณะ (Taffy E. Raphael et al 1986 : 39) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการสามารถผลิตงานเขียนที่สื่อความได้ชัดเจน และมีประสิทธิภาพกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นผลงาน

เมื่อพิจารณาผลงานเขียนในแต่ละด้านของการเขียนพบว่า ความสามารถด้านเนื้อหา ของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นผลงาน ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ วิเวียน ซาเมล (Vivian Zamel 1983 : 165-184) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการสามารถพัฒนาความคล่องแคล่วในการสร้างและการแสดงออกซึ่งความคิดได้อย่างมาก

นอกจากนี้ยังพบว่า ความสามารถในการใช้องค์ประกอบในการเขียนด้านอื่น ๆ ได้แก่ การเรียบเรียงเนื้อความ การใช้คำศัพท์ และการใช้ตัวสะกด และวรรคตอนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นผลงาน ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ แกรี เอ็ม ชูมาเคอร์ (Gary M. Schumacher 1984) ที่พบว่า การฝึกฝนให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการทางความคิดในการสื่อความและสร้างสรรค์งานเขียนจะทำให้การเขียนเนื้อเรื่อง การเรียบเรียงความคิด การใช้คำศัพท์ และการใช้ตัวสะกดและเครื่องหมายวรรคตอนดีขึ้นด้วย และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ริเวอร์ส ดับเบิลยู เอ็น (Rivers W. N. Cited in Prinarat Gothamasan 1989 : 127-131) ที่ว่า กระบวนการสร้างปฏิสัมพันธ์หรือกิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิด สามารถทำให้

นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ตลอดจนทำให้นักเรียนได้ให้ความสนใจต่อกลไกในการคิด (cognitive mechanism) รวมถึงกลไกในการใช้ภาษา (linguistic mechanism) ที่เกิดในระหว่างการดำเนินกิจกรรม ซึ่งนับเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และส่งเสริมการใช้ภาษาได้โดยเสรี ทำให้เกิดการผลิตงานเขียนที่มีลักษณะของการสื่อสารที่แท้จริง และส่งผลต่อการพัฒนาและการผลิตงานเขียนที่ดีต่อไป

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาในการเขียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการไม่แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นผลงาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ แทฟฟี อี ราฟาเอล และคณะ (Taffy E. Raphael et al 1986 : 39) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นผลงานได้คะแนนเฉลี่ยในด้านการใช้ภาษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย เป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ ดังนั้นสถานการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษจึงจำกัดอยู่ในเฉพาะห้องเรียนเท่านั้น ครูจึงให้ความสำคัญต่อการสอนที่เน้นความถูกต้องของการใช้ภาษามากกว่าการนำภาษาไปใช้ในการสื่อความหมายในสังคม รูปแบบการสอนจึงเป็นการสอนกฎเกณฑ์การใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งนักเรียนจะมีบทบาทเป็นผู้รับและปฏิบัติตาม ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนและพัฒนาความรู้ ความสามารถ และทักษะในการใช้ภาษาด้านกฎเกณฑ์และไวยากรณ์อย่างมาก และนอกจากนั้นนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้ผ่านการเรียนรู้กฎเกณฑ์การใช้ภาษาอังกฤษมาในระยะเวลาและเนื้อหาที่เท่ากัน จึงส่งผลให้ความสามารถในการใช้ภาษาไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

สำหรับผู้บริหารโรงเรียน

ควรส่งเสริมให้ครูสอนภาษาอังกฤษจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมสภาพการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมซึ่งกันและกัน เพื่อเป็นการ

ฝึกให้นักเรียนได้รู้จักการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง และฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม

สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ

การสอนเขียนด้วยวิธีการสอนที่เน้นกระบวนการ โดยการใช้กิจกรรมระดมสมอง และการอภิปรายในชั้นเรียน มีคุณค่าต่อการสอนเขียนอย่างมาก จึงใคร่เสนอให้ครูสอนภาษาอังกฤษได้นำกิจกรรมชนิดนี้ไปใช้ในการฝึกทักษะภาษา โดยเฉพาะทักษะการเขียน

สำหรับงานวิจัยต่อไป

1. ควรทำการวิจัยถึงปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการฝึกสร้างความชำนาญและความคล่องแคล่วในการเขียนของนักเรียน
2. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบกระบวนการและวิธีการเขียน การรวบรวมข้อมูล การเรียบเรียงเนื้อความ การเขียนงานร่าง การตรวจทานข้อผิดพลาด และการทบทวนแก้ไขของกลุ่มนักเรียนที่มีทักษะและกลุ่มที่ไม่มีทักษะในการเขียน
3. ควรทำการวิจัยในการหาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ และทัศนคติต่อเรื่องที่เขียนกับความสามารถในการเขียน
4. ควรทำการวิจัยสำรวจทัศนคติ ความคิดเห็น และวิธีการสอนเขียนของครูที่สอนวิชาการสอนเขียน